

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Nina Cassian

P O E Z I I

Editura HERRA

CUPRINS

POVESTE A DOI PUI DE TIGRU NUMIȚI NINIGRA ȘI ALIGRUS.....	5
Capcana.....	5
LEGENDE.....	12
Pi-lu-i.....	12
Poem dublu.....	15
Luna.....	16
Vis de corabie.....	18
Câinele.....	20
Nefericitul Ulise.....	22
Sisif.....	24
Pădurețul interzis.....	25
Warnemünde.....	27
De trei ori goală.....	29
Prea multă strălucire.....	31
Apoi.....	33
AMOR ADVERS.....	35
Altceva.....	35
Vizitatorul de noapte.....	37
Provincială.....	39
Candori.....	40
Fantomaticul iubit.....	42
Statuie.....	43
Invitația la vals.....	44

Respect pentru oameni și cărți	
Suvenir.....	46
Tigrule.....	47
Scoici.....	49
Din nou îmi e frică.....	51
Bariera.....	53
Nunta necesară.....	55
Ancestrală.....	57
Greoi, autumnal.....	60
 NUNTA NECESARĂ.....	62
Jertfele vesele.....	62
Curat prin sânge.....	64
Ruga de noapte.....	66
Cineva.....	68
Legende.....	70
Vechi manuscrise.....	71
Agorafobie.....	73
Adolescentul masacrelor.....	74
Amor advers.....	75
Spleen.....	76
Psi.....	78
Fără-De-Miros.....	80
Cadavrele echilibrate.....	81
Hamlet.....	82
Dacă-ai fi știut... ..	83
Oboseala de cuvinte.....	85
Marea Conjugare.....	86
Senin.....	88
Printul Miorlau.....	90

POVESTE A DOI PUI DE TIGRU NUMIȚI NINIGRA ȘI ALIGRU

Capcana

Se zice că atunci când plouă,
din șapte boabe se fac nouă.

Se zice că atunci când ninge,
ursoaica labele își linge.

Se zice că, pe timp de moimă,
și vrăbiile joacă oină.

Se zice că, pe timp de soare,
nu e nici ploaie, nici ninsoare.

...Vă rog să mă iertați,
căci toate-acestea
n-au legătură cu povestea.

Deci, Ninigra-și căuta

în junglă-un adăpost

iar ultimele ei cuvinte-au fost:

„Nu mai știu nimicru

despre Aligru, despre Aligru...“

Ați pînse. Zorile au găsit-o

dormind și tresărind

în somn, visând că iar

maimuțele o prind

— De ce tresari? auzi ea

prin somn buimacă.

Bea puțin lăptic și o să-ți treacă.

Ninigra se trezi și o văzu lângă ea

pe ființă care vorbea.

Avea un cap rotund,

ochii înguști și verzi,

o coadă – și semăna cu Ninigra

la mers.

— Îmi pare bine că te-am prins aici.

Aici, tigrișorii sunt transformați

în pisici.

La ce bun?

— Asta nu știu și nici n-am voie
să spun.

Împărăteasa noastră,

Miorlana din dinastia Miau
pedepsește crunt pe cei
ce altă treabă n-au
decât să-ntrebe-ntr-una.

Și eu am fost tigruță.
Dar nu găsești că acum
sunt mult mai drăguță?

Sunt gingășă, am blană moale,
precum vezi,
visez smântână și miorlăi în fa diez
și dacă-am să fiu cuminte de tot
și n-am să pun întrebări
și n-am să fac bot,
am să devin frumoasă coz
și-o să mă decoreze
cu o fundiță roz.

Zise — și mieună foarte-ascuțit

o dată,
iar Ninigra se pomeni înconjurată
de-o ceată de pisici

miorlăitoare,
fiecare având altă culoare,
fie galbenă, fie mov, fie portocalie
(și încă verde, albastră,
roșie, indigo, precum se știe).

— Eu mă numesc Pisoc Mărunt,
spuse una cu-o-ngâmfare
de parcă ar fi spus:

sunt Frederic cel Mare.

— Eu sunt Mâța-Fâța,
se-alintă o roșcovană
lingându-și delicat
o porțiune de blană.

— Eu mă numesc Motanul Descălțat
și de această situațiune
sunt nespus de încântat.

— Iară eu sunt Mița-Pița cu Ambiții
și port un clopotel în vârful codiții.

În sfârșit, o pisică bej cu capul sur

le apostrofă astfel pe cele din jur:

— Eh! Porecliți ca voi
 numai calicii-s.

Pe mine mă găsiți în dicționar
 la „pisox-pisicis“.

sunt nobil!... Dar pe tine,
 care nu ești pisică,
oare cum te cheamă,
 fiară urâtică?

Ninigra, foarte jignită și-amărâtă
Că-a fost considerată-un
 diminutiv de „urâtă“,
răspunse: „Mă numesc Ninigra
 și sunt
cea mai extraordinară făptură
 de pe pământ“.

Pisicile nu părură să se sinchisească
de această afirmație
 și de ciudată tigrească,

cu voce subțirică:

„Ninigra o să devină pisică, pisică...
Dungile-o să-i fie spălate
de pe labe, de pe cap

și de pe spate,
și-o să toarcă, și-o să doarmă
zi și noapte
și-o să leorpăie tăței cu lapte“...
— Nu vreau tăței cu lapte!

Nu vreau!
— Ba ai să mănânci
și o să faci și „miau“...
— Aligru n-o să mai știe de mine!
— Nu rosti nume de tigru,
că e o rușine...

Făcură cerc în jurul ei,
dansând lenevos,
cu cozile tărându-se pe jos,
cu labe moi,
cu capul lăsat într-o parte.

Era un dans ciudat și lenes foarte,
Respect pentru oameni și cărti

un cerc de somn, o vrajă rea

din mai multe verigi,
– și Ninigra dispăru-n mormaniul
de pisici.

